

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/82/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221210668
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Stolárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7221210668.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Stolárovej a členiek senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Danice Hovančákovej v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., A. X, zast.: JUDr. Ľuba Berezňaninová, PhD., advokátka, so sídlom Prešov, Hlavná 45, proti žalovanej: E. F. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., F. XX, zast.: Advokátska kancelária Juristi s.r.o., IČO: 51 941 244, so sídlom Košice, Krivá 3, o zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Košice zo dňa 9. apríla 2024 č. k. K2-45C/15/2021-204

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Žalovanej p r i z n á v a proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Mestský súd Košice (ďalej aj súd prvej inštancie alebo aj súd) napadnutým rozhodnutím rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Rozhodol tak v konaní o zrušenie a vysporiadanie podielového spoluvlastníctva po tom, čo rozhodnutím z 20.09.2022 súd schválil zmier a stranám sporu nárok na náhradu trov nepriznal. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením č. k. 5Co/34/2023-188 rozhodnutie v časti trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie.

2. Súd prvej inštancie zohľadniac rozhodnutie odvolacieho súdu na rozhodnutie o trovách konania aplikoval § 255 ods. 2 CSP so záverom, že žalobcovi aj žalovanej svedčí rovnaká miera úspechu v konaní. Žalobca sa žalobou domáhal zrušenia podielového spoluvlastníctva a to tak, že jeho predmet súd prikáže do jeho výlučného vlastníctva za náhradu – a ako vyplýva zo súdom schváleného zmiernu, žalobca dosiahol žiadaný výsledok. Rovnako však žalovaná od počiatku súhlasila s takýmto usporiadaním, pričom jej bola priznaná ňou navrhovaná výška náhrady za spoluvlastnícky podiel. Súd zdôraznil, že v priebehu celého konania strany sporu produkovali obsahovo totožné návrhy smerujúce k zrušeniu podielového spoluvlastníctva a jeho vysporiadania prikázaním dotknutej nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobcu, resp. sporným nebola ani náhrada, ktorú mal žalobca vyplatiť žalovanej z titulu vysporiadania podielového spoluvlastníctva. Preto nemožno konštatovať, že by úspech jednej strany bol prevážil nad úspechom druhej strany a platí, že sa čiastočné procesné úspechy vzájomne anulujú (50 % - 50 %).

3. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca a žalovaná v konaní riadne postupovali a k predloženiu Dohody o zrušení a vysporiadaní podielového spoluvlastníctva žalobcom došlo až po nariadení termínu pojednávania, na ktorom došlo k schváleniu zmiernu. Žalovaná v konaní riadne konala, jej konečné návrhy boli totožné s návrhmi žalobcu, pričom je pravda, že navrhovala prerušenie konania z dôvodu mimosúdnych rokovaní, ale v tomto smere sa uberal aj žalobca, keď dňa 31.08.2022 predložil súdu podanie, v ktorom oznámil, že žalovanej doručoval Dohodu o zrušení a vysporiadaní podielového spoluvlastníctva, hoc skôr s návrhom žalovanej na prerušenie konania nesúhlasil. Aj tieto fakty zjavne

podporujú záver o tom, že úspech strán sporu bol rovnaký, a teda úspech každej zo strán zodpovedá jej neúspechu. Vzhľadom na uvedené sa aplikáciou § 257 CSP nezaoberal keď ani strany jeho aplikáciu nenavrhovali a v tejto súvislosti ani neprodukovali žiaden dôkaz.

4. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že mu prizná nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Mal za to, že súd prvej inštancie (riadiac sa pokynom odvolacieho súdu) síce aplikoval zásadu úspechu v konaní, avšak posúdenie (ne)úspechu sa javí ako jednostranné, povrchné a formálne, opomenúc celý priebeh skutkového deja a relevantné okolnosti prejednávanej veci. Závery súdu o rovnakom úspechu strán sporu považoval za alibistické. Citujúc zo svojich doterajších podaní opísal priebeh sporu, z ktorého vyplýva, že výlučne žalovaná od počiatku váhala a v dôsledku jej pasivity nebolo možné uzavrieť predmet sporu bez ingerencie súdu. Opakovane zdôraznil, že v konaní dosiahol plný úspech v konaní, pričom správanie sa žalovanej v konaní považuje len za aktivitu pro forma. Mal za to, že neefektívna procesná aktivita je to isté ako procesná pasivita (ak nie horšia). Napadnuté rozhodnutie je zaťažené vadou arbitrárnosti, ktorú žalobca vzhliadol v nevyporiadaní sa so všetkými relevantnými skutočnosťami a pokynom odvolacieho súdu. Navyše, súd rozhodol v rozpore s princípom právnej istoty, napriek odkazu na rozhodovaciu prax vyšších súdov. Nevyhnutným dôsledkom pochybení súdu je nepristúpenie k vytvoreniu príležitostí stranám sporu vyjadriť sa k aplikácii § 257 CSP.

5. Žalovaná navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Uviedla, že žalobca sa snaží o účelové navodenie dojmu o tom, že existenciu súdneho konania zapríčinila výhradne žalovaná. Poprela tvrdenia o svojej procesnej pasivite alebo obštrukčnom konaní a považovala ich za subjektívne postoje žalobcu, pričom odkázala na svoje predošlé podania. Dodala, že v zmysle § 141 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka je iniciovanie súdneho konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva zákonným dôsledkom toho, že medzi podielovými spoluvlastníkmi nedošlo k dohode. Preto nemožno vedenie takéhoto súdneho konania pričítať iba jednej zo strán konania. Zdôraznila, že súdne konanie sa skončilo schválením súdneho zmiernu, čo je samo o sebe dôvod nepriznania náhrady trov konania žiadnej zo strán sporu.

6. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v rozsahu danom § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Žalobca v podanom odvolaní v podstate napáda arbitrárnosť rozhodnutia – ktorú vzhliadol v nevyporiadaní (a nezohľadnení) sa s okolnosťami vzniku a priebehu konania. Vecnú nesprávnosť rozhodnutia vzhliadol v nezohľadnení plného úspechu žalobcu v konaní a opomenutí procesnej pasivity (resp. neefektívnej procesnej aktivity) žalovanej v konaní.

9. Odvolací súd po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia týkajúceho sa trov konania uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, osvojuje si dôvody súdu prvej inštancie. V predmetnej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybnili správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia, čo sa týka výroku o trovách konania. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza nasledovné.

10. V prvom rade odvolací súd skúmal namietanú arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia a konštatuje, že uplatnená odvolacia námietka je nedôvodná, vyplývajúca čisto zo subjektívnej nespokojnosti strany sporu. Arbitrárnym rozhodnutím je rozhodnutie, ktoré je založené na svojvôli súdu, neopierajúce sa o zákon, založený na ľubovôli súdu. Riadne odôvodnené súdne rozhodnutie (v zmysle § 236 v spojení s § 220 ods. 2 CSP) je nevyhnutným predpokladom naplnenia práva na súdnu ochranu a jeho porušenie by zakladalo odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP (a nie podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, ktorý uplatnil odvolateľ).

11. Uznesenie predstavuje jednoduchšiu procesnú formu rozhodovania súdov. Na rozdiel od rozsudku nemá slávnostnú formu. Z hľadiska toho, že v konaní sa rozhoduje o širšom okruhu otázok

uznesením, zjednodušujú sa formálne aj obsahové náležitosti vyhotovenia uznesenia. Stručná forma odôvodnenia predstavuje najmä objasnenie základných dôvodov, ktoré viedli k prijatiu uznesenia a ktoré sú spôsobilé výrok uznesenia rozumne a preskúmateľným spôsobom vysvetliť. Uvedené tak bude predstavovať základné formulačné pravidlo, kde z osobitostí konkrétneho prípadu budú vyplývať osobitosti odôvodnenia v intenciách právneho posúdenia, t.j. prečo súd na konkrétne skutkové okolnosti aplikoval, resp. zvolil tento procesný postup a rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate uznesenia. (LÖWY, Alexandra. § 236 [Písomné vyhotovenie uznesenia]. In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 956 a nasl.).

12. Odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie netrpí nedostatkom riadneho odôvodnenia. Rozhodnutie súdu zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP a § 236 CSP. Súd v dostatočnom rozsahu (predovšetkým v bode 12. odôvodnenia) odprezentoval východiská a závery kľúčové pre svoje rozhodnutie. Súd (v súlade s pokynom odvolacieho súdu) na rozhodovanie o trovách konania aplikoval zásadu úspechu v konaní. Zisťujúc pomer úspechu strán uzavrel, že obe strany dosiahli rovnaký úspech, a preto im podľa § 255 ods. 2 CSP nárok na náhradu trov konania nepriznal. Nemožno teda prisvedčiť odvolateľovi v názore, že by bolo napadnuté rozhodnutie arbitrárne, zjavne neodôvodnené, či zmätočné. Napadnuté rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, resp. ústavne nekonformné, pretože súd sa pri výklade aplikácií zákonných predpisov neodchýlil od ich znenia a nepoprel ich účel a význam.

13. Odvolací súd dodáva, že ako vyplýva z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že sa strana sporu s právnym názorom súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti súdneho rozhodnutia (por. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 188/06).

14. Pokiaľ išlo o uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, tento odvolateľ v podstate odôvodnil nesúhlasným stanoviskom v otázke okolnosti správania žalovanej pred a po podaní žaloby. Pokiaľ išlo o uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, tento odvolateľ odôvodnil v podstate nesprávnym aplikovaním zásady úspechu koncipovanej v ust. § 255 CSP.

15. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

16. V konaní nebolo sporným (a ani v odvolacom konaní spochybneným), že pri rozhodovaní o trovách konania má súd rozhodovať podľa zásady úspechu v konaní vyjadrenej v § 255 CSP. K tomu odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že vo všeobecnosti platí, že úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Ak účastník nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každý účastník (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešný a sčasti neúspešný. Vo všeobecnosti platí, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/215/2010). Ak by úspech strán v spore bol rovnaký (50 % ku 50 %), náhrada sa neprizná nikomu. Čiastočné procesné úspechy sa teda vzájomne anulujú. V prípade rovnakých čiastkových úspechov súd môže vysloviť, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/19/2010 z 26.01.2011).

17. Súd prvej inštancie pri určovaní miery úspechu konštatoval rovnaký úspech sporových strán. Úspech žalobcu vyvodil v dosiahnutí toho, čoho sa domáhal – nadobudnutia výlučného vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti. Úspech žalovanej vzhliadol v tom, že od počiatku prejavila súhlas s takýmto vyporiadaním – pričom ňou požadovaná výška sumy bola plne akceptovaná žalobcom a premietnutá do súdom schváleného zmieru. Nakoľko obe strany dosiahli v podstate to, čo v konaní žiadali (nadobudnutie nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalobcu nebolo v konaní žalovanou ani raz namietané) a za cenu, ktorú navrhla práve žalovaná (žalobca v žalobe neuviedol žiadnu konkrétnu sumu,

a žalovanou navrhnutú sumu žalobca akceptoval), súd konštatoval rovnakú mieru úspechu oboch strán. Nevyhnutným dôsledkom tohto záveru je nepriznanie nároku na náhradu trov konania žiadnej zo strán.

18. Takémuto právnomu posúdeniu odvolací súd nemá čo vytknúť. Žalobca síce opakovane odkazuje na svoj plný úspech v konaní, avšak (zrejme účelovo) opomína prihliadať na úspech žalovanej. Odvolací súd v postupe žalovanej nevidí účelovosť, pasivitu ani obštrukčné správanie. Žalovaná v spore riadne konala, reagovala na podania žalobcu a nijakým spôsobom umelo nepredlžovala konanie, o čom svedčí aj spôsob skončenia konania – schválením zmiernu.

19. Odvolateľ v otázke správania a postoja v konaní (resp. aj pred podaním žaloby) na strane žalovanej opomína, že predmetnú okolnosť nebolo možné posudzovať izolovane, bez ohľadu na premet konania a samotné konanie, či postoj žalobcu. Ako vyplýva už z úvodných podaní oboch strán sporu (najmä žaloba, replika, duplika), odvolací súd medzi žalobcom a žalovanou, napriek tomu, že ide o vzťah brata a sestry, vníma dlhodobý zlý vzájomný vzťah, keď samotný žalobca už v žalobe potvrdil, že so žalovanou spolu absolútne nekomunikujú, čo rovnako platí o vlastníctve k bytu (vtedy ešte podielovom, ktorý zdedili po svojich rodičoch). Uvedené je premietnuté aj do písomnej komunikácie strán sporu v predmetnom súdnom konaní, keď postoj jednej strany je v zásade znegovaný druhou stranou a odvolací súd je presvedčený o tom, že uvedené pramení najmä z toho, ako každá strana sporu vnímala danú vec zo svojho pohľadu. Dôkazom toho je napríklad už okolnosť, že ešte pred podaním žaloby sa názory oboch o ďalšom "osude" predmetu podielového spoluvlastníctva rozchádzali, pretože zatiaľ čo žalovaná navrhovala predaj predmetného bytu, žalobca s uvedeným nesúhlasil (a je bezpredmetné z akého dôvodu, pretože každá strana mala nejaký dôvod, ktorým zdôvodňovala svoj návrh ohľadne predmetného bytu). Za danej okolnosti potom niet čo vyčítať žalovanej, pokiaľ táto neskôr, ešte pred podaním žaloby, nesúhlasila s návrhom žalobcu na zrušenie podielového spoluvlastníctva. Pokiaľ išlo o podanie predmetnej žaloby, odvolací súd rozumie, že žalobca, ktorý už býval v predmetnom byte s úmyslom ho naďalej obývať, požadoval zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva s určením bytu do jeho výlučného vlastníctva, a hoci tvrdil, že sa pokúsil v tomto duchu dohodnúť so žalovanou, súčasne netvrdil, aby súčasťou návrhu bola aj konkrétna suma na vyplatenie pre žalovanú, pretože ako sám v žalobe uviedol, súčasťou jeho návrhu mimo súdneho konania bol návrh na vyplatenie žalovanej sumou, ktorá bude ešte len ustálená. Uvedené zodpovedalo aj petitu samotnej žaloby, v ktorej žalobca navrhoval vyplatiť žalovanú peňažnou náhradou v sume, ktorá bude ustálená v súdnom konaní. Žalovaná sa potom dôvodne vo vyjadrení k žalobe bránila tým, že do podania žaloby jej žalobca nepredložil žiaden relevantný návrh a ani neuviedol sumu, ktorú by jej bol ochotný vyplatiť. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že išlo práve o žalovanú, ktorá predložila súdu odhad ceny bytu realitnou kanceláriou a v súlade s týmto dôkazom navrhla výšku peňažnej náhrady. Až na základe tejto aktivity žalovanej nasledoval krok žalobcu, ktorý navrhol konajúcemu súdu (podaním došlým súdu 16.3.2022) schválenie súdneho zmiernu (súčasťou ktorého bola povinnosť peňažnej náhrady vo výške navrhovanej žalovanou), ku ktorému napokon došlo na pojednávaní konanom dňa 20.9.2022. Okolnosť, že ku schváleniu súdneho zmiernu došlo až dňa 20.9.2022, nemožno pripísať na ťarchu žalovanej, pretože bolo vecou súdu, kedy v konaní nariadi pojednávanie a na uvedenom nič nemení ani tá okolnosť, že bezprostredne po podaní žalobcu, ktorý navrhol súdu schválenie súdneho zmiernu, žalovaná navrhla prerušiť konanie na tri mesiace za účelom uzavretia dohody a že žalobca podaním zo dňa 31.8.2022 vypracoval a predložil návrh Dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, na ktorý žalovaná nereagovala. Na pojednávaní konanom dňa 20.9.2022 samotná sudkyňa prejednávajúca spor predostrela znenie súdneho zmiernu v súlade s tým, ako koncipoval znenie súdneho zmiernu žalobca a súčasne s tým, že rozdielnym učinila znenie výroku o trovách konania, na ktorých sa strany sporu nevedeli dohodnúť.

20. Zhodnotením uvedených okolností jednotlivo, ale najmä ich komplexným zhodnotením, potom neobstojí v odvolaní tvrdené, že procesné podania a návrhy žalovanej sa buď prekryvali alebo smerovali k ďalšiemu predlžovaniu súdneho konania a že procesná aktivita bola iba pro forma. Odvolateľov poukaz na ním predloženú Dohodu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva je poukazom iba na jednu z okolností, na ktorú súd prihliadal, nie ale jedinou, pretože aj túto okolnosť bolo potrebné vyhodnotiť v kontexte aj ďalších tak, ako to urobil súd prvej inštancie a tiež odvolací súd.

21. Odvolací súd dodáva, že vzhľadom na nepriznanie nároku na náhradu trov žiadnej zo strán, je správny záver súdu o nadbytočnosti posudzovania prípadnej dôvodnosti aplikácie § 257 CSP, nakoľko

esenciálnym predpokladom aplikácie tohto ustanovenia je existencia strany, ktorá má na náhradu trov konania nárok.

22. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považuje rozhodnutie súdu ako vecne správne, na základe čoho ho potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).